

Smíchovská střední
průmyslová škola
a gymnázium

ZDARMA

Presloviny

OD STUDENTŮ... PRO VŠECHNY!

10/2024

Jak se prváci seznamovali:
Adaptační kemp SSPŠ

Tradiční zahajovací ceremoniál

Spolupráce s ESERO ČR

Art studio na SSPŠ

OBSAH

10/2024

04

REPORT
SEZNAMOVACÍ
KURZ NA
SSPŠAG

06

REPORT
ZAHAJOVACÍ
CEREMONIÁL
SSPŠAG

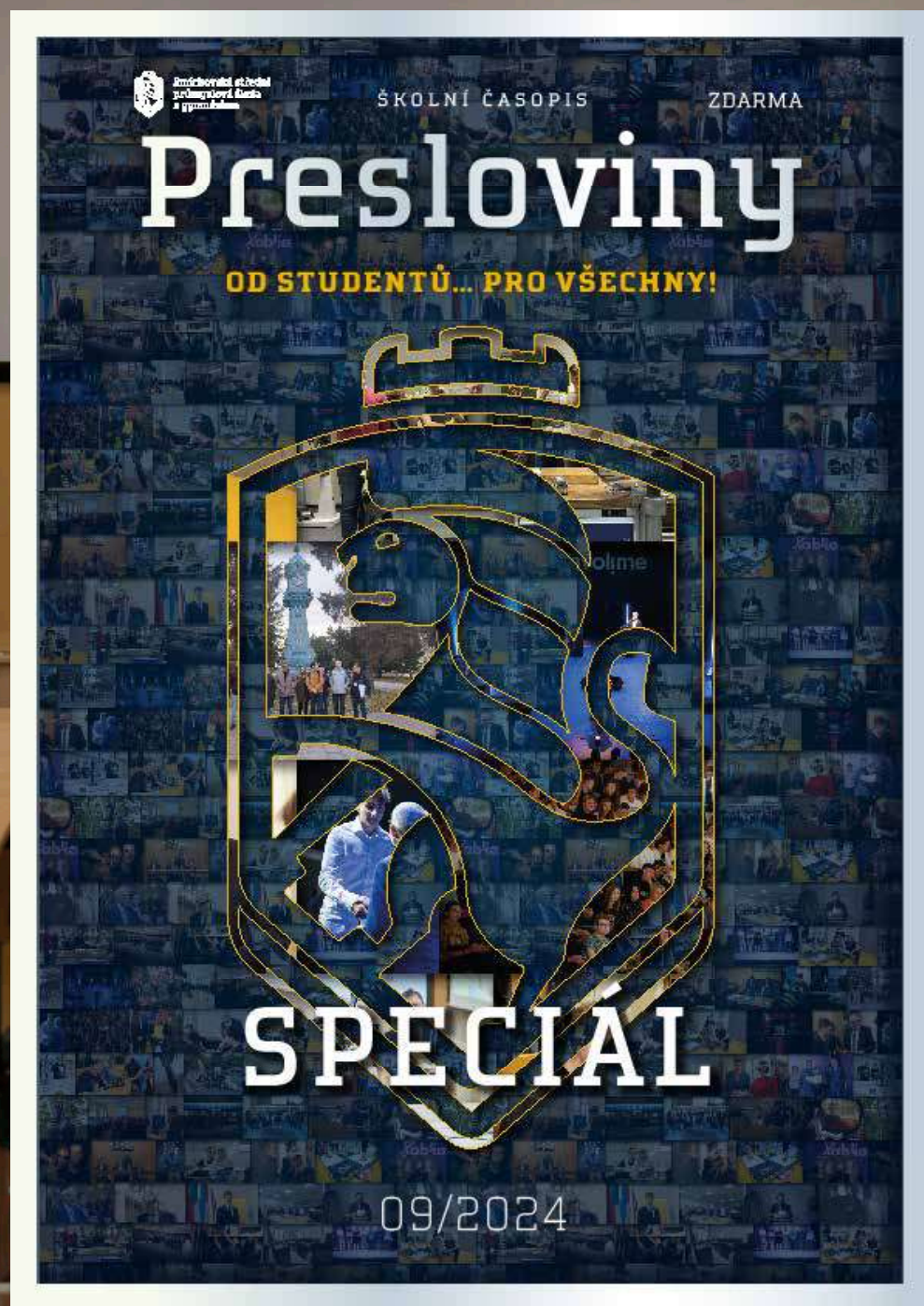

08

REPORT
SPOLUPRÁCE S
ESERO ČR

Presloviný.cz

Časopis v elektronické podobě na
www.presloviný.cz

@presloviný.cz

SEZNAMOVACÍ KURZ PRVNÍCH ROČNÍKŮ OČIMA PRVÁKA

A D A M K A R Á Š E K

Seznamovací kurz – všichni jsme ho zažili. Je to úžasná příležitost navázat vztahy ve třídě a ujistit se, že se navzájem nepozabijíme. Ale, jak se změnil pro letošní prváky?

Zejména pro studenty 1.A nezačal úžasně, protože se značka, na které byla napsaná třída, aby se příslušníci jednoduše našli, se prostě a jednoduše nedala najít. Důvodů a možných vysvětlení je mnoho, ale dá se to shrnout v to, že pan Točhjan, originální třídní 1.A, neměl čas značku držet. Dále, a teď si myslím že můžu mluvit za všechny, jsme byli ohromeni čirou velikostí učitelského sboru. Toto ohromení sice přešlo přibližně po vyjmenování asi 6. člena, kdy si každý začal uvědomovat, že to s vyjmenováním každého mysleli vážně.

Následně jsme byli nahrnuti do autobusů a po cestě, během které introverti seděli a dělali, že neexistují, extroverti se s ostatními snažili navázat kontakt a praví mega giga epic hackeri vytahovali laptopy a prosili lidi, ať si s nimi zahrají nějakou extrémně neznámou hru, jsme dorazili na tábořiště v Růženě.

Po doražení jsme se hned setkali s první nepříjemností pobytu. Museli jsme si nandat takové ty nepříjemné papírové náramky, které znáte a nesnášíte z koncertů a podobných akcí. Tento akt oprese se těžko snášel, ale takový je život malého zmateného prváka. Stejně jsme se s tím moc dlouho trápit nemohli, protože jsme byli svázáni za tyto náramky do jedné dlouhé řady, a nuceni spolu běžet. Nemůžu říct, že by to byl zážitek příjemný, ale také nemůžu popřít genialitu organizátorů v cestě, jak nás donutit se o aktivitu zajímat. Na tábořišti totiž byly chatky čerstvé, s vlastním záchodem a sprchou, a starší, které takový luxus neměly. Plán organizátorů byl jednoduchý. Klíče k chatkám se rozdávají na konci běhu, kdo dřív bere, ten dřív mele. To se nám najednou běhalo!

Do chatek jsme se rozdělili tak nějak podle toho, koho jsme měli okolo sebe v řadě. Musím být plně upřímný a uznat, že nevím, jaký byl zážitek pro lidi ve starších chatkách, ale ty nové byly překvapivě luxusní. Měly příjemné matrace a peřiny, dobré záchody a byly nadmíru čisté – prostě a jednoduše špička levného táborového ubytování! Vybavení zbytku areálu také nebylo k zahoezení – několik poměrně vysoce frekventovaných volejbalových hřišť, překvapivě příjemný rybník na koupání (pokud vám tedy nevaří 20cm bahna pod nohama) a pár Ping Pongových stolů, na které ale byly jen dvě páky a jedna síťka, takže na zbytku se hrálo s kusy dřeva z lesa. Když někoho napadlo podívat se

na Google reviews, tak mu byla dokonce přístupná i překvapivě kompetentní WiFi.

První den se toho moc nedělo, byl nám nechán čas se usadit a trochu se přirozeně sblížit. Jen jsme se kolem večera sešli jako třída do kroužku a říkali jsme si takové to klasické seznamovací „Jmenuji se Pepa, a rád sbírám cizí nehty od nohou“. Večer se také poblíž vchodu do jídelny objevila cedule „Párky v rohlíku v chatce 25, 50kč“.

Ráno nás probudil zvuk „Half Life: Opposing Force – Reveille“ (vojenský budíček za pomoci trumpety) a to v šestou hodinu ranní. Následovala rozcvička, po které nám bylo podáno vysvětlení pro tak brzké vstávání a to proto, že někteří z nás nezhasli včas světla v chatce. Dále nám bylo řečeno, že máme čekat do osmi na snídani. Chvilí po snídani obdržely třídy 1. A a 1. GA novinu, že se jim bude měnit třídní (1. A dostala třídní, která originálně měla 1.GA). Po dalším kroužku, tentokrát intenzivnějších seznamovacích her (zejména si naše třída oblíbila Králíčka – hru, která se dá hrát efektivně jen jednou, jelikož záleží jenom a pouze na tom, že hráči neví, v čem spočívá) jsme přešli na oběd, který, jako zbytek tábořiště, byl kompetentní. Co však následoval nikdo nečekal. Organizátoři říkali, že to bude „survivor“. To sice výstižné bylo, a to v tom že to byl boj o život, ne však v tom, že jedinou odměnou za přežití nám bylo pohodlí a komfort našeho milovaného tábořiště a také v tom, že jsme všichni jen prohráli.

Shrnout „Survivor“ do pár odstavců je nemožné, ale, jak nám bylo řečeno, „Slovo nemožné neexistuje“, tak se o to alespoň pokusím. Každá třída dostala vlastní židli, se zadáním, že se nesmí dotknout země. Plní nadšení jsme se tedy vydali na cestu, natěšení na příjemný výlet přírodou. Hned 500m po odchodu se nám však tato iluze rozplynula, jelikož jsme našli první úkol. Obsahem tohoto úkolu bylo najít 5 náhodných kolemjdoucích, na kolenou je prosit o podpis kandidatury pana ředitele na prezidenta, a ještě si vyfotit jejich nohu. Bez možnosti odmítnout náš úkol jsme byli nuceni pokračovat dál, hned ke druhému úkolu, ve kterém jsme museli vytvořit lidský běžící pás, za pomoci kterého jsme museli překonat vzdálenost 20m. Při tomto úkonu jsme pořád museli držet židli ve vzduchu. Druhý úkol ale vesměs nebyl tak špatný pro ty, kteří bojují s bolestmi zad, jelikož zaručil, že je minimálně až do

večera bolet nebudou. Další úkoly pokračovaly ve stejném duchu jako ten druhý, takže už nestojí za to je vyjmenovávat všechny, jen popíšu aktivitu, která pro naši třídu byla nejzáživnější, a kterou si každý z nás bude pamatovat po zbytek života – živou stonožku. Na povrchu to zní neškodně, možná dokonce zábavně, a jako princip by to zábavně být i mohlo. Koncept je jednoduchý. Člověk ve předu stojí na dvou nohách a vidí. Ostatní se drží kotníků toho před nimi a sami jsou na kolenou. Problém nastane, jakmile si uvědomíte, že mnozí účastníci na sobě měli šortky, a že cesta vedla smrkovou školkou, ve které bylo několik mravenišť.

S jistotou můžu říct, že jsme byli všichni rádi za teplo a pohodlí našich chatek v tábořišti.

Mezi další zajímavé aktivity provozované na kurzu patřilo stavění voru. Princip to byl, zase, poměrně jednoduchý. Nanoste dříví z lesa, svažte ho, a přepravte na něm polovinu třídy. Nic mě ale nepřipravilo na mentální zničení, které přinesla slova „Á, tady to dřevo položte, jdete po limitu“, vyřčená s úšklebkem ústy jednoho z organizátorů po tom, co jsme do odnesení tohoto krásného kusu dřeva nalili tolika potu a slz. Zbytek stavby a plavení však naštěstí proběhlo více či méně bezproblémově, takže se nemůžu zlobit moc.

Mnoho jsem toho z tohoto vyprávění vynechal, ale jsem, i přes všechny jeho mouchy, neuvěřitelně vděčný za tento kurz. Dal mi novou partu kamarádů, a plno dalších známých. Na závěr bych ještě chtěl připomenout všem prvákům, kteří toto čírou náhodou čtou: pamatujte na první pravidlo Fight clubu.

ZAHAJOVACÍ CEREMONIÁL NA SSPŠ

K R I S T Ý N A D Ř E V I K O V S K Á

Dne 2. 9. 2024 se v 8:00 sešli všichni studenti, učitelé a vedení školy ve Sportovní hale Slavie Praha na Vršovickém Edenu. Po srazu před budovou se všechny ročníky postupně usadily na tribuně, což bylo díky velikosti prostoru uskutečnitelné i s nově otevřenou druhou třídou gymnázia, a slavnostní zahájení mohlo začít.

Takovéto celoškolské setkání posloužilo k společnému otevření nového školního roku, setkání celé školní komunity, k představení všech nových i stávajících učitelů studentům. V neposlední řadě se dostalo také na odprezentování některých projektů a aktivit školy jejich vedoucími.

Celým dopolednem nás svým komentářem provedl pan Antonín Tláskal, nový vedoucí PR oddělení, který je zároveň čerstvým absolventem naší školy. Jeho úkolem bylo spojit jednotlivé části do celistvého programu, což se mu povedlo.

V úvodním proslovu pan ředitel Radko Sáblik přivítal všechny staré i nové tváře a vyzdvihl nějaké úspěchy z minulého školního roku. Ujal se také velmi důležitého úkolu, kterým bylo představení blokové výuky všem stávajícím i novým studentům, rodičům, kteří se přišli podívat a i učitelům. Velmi ve zkratce jde o aplikování stejného systému, který se využívá pro maturitní a doplňkové volitelné předměty ve třetím a čtvrtém ročníku i na výuku matematiky, angličtiny, odborných seminářů a programování. Všechny tyto předměty jsou dělené skrz ročník dle dovednostních úrovní, aby bylo možné výuku co nejvíce přizpůsobit zkušenostem a nadání studentů. Na konec svého projevu popřál všem mnoho úspěchů a motivace do školního roku a poděkoval za hojnou účast.

Po slovech pana ředitele přišlo na řadu představení učitelského sboru, které se možná mohlo zdát zbytečně dlouhé, je ovšem důležité pro chod školy a zamezení zmatků, vzhledem k tomu, že značná část vyučujících je velmi mladá a velmi jednoduše se tedy zamění za studenty.

Dále byly na programu školní projekty. Nejprve vystoupil pan Petr Štěpánek, vedoucí coworkingového centra. Následovala absolventka školy slečna Julie Šejnohová s představením školního projektového oddělení. Pan Petr Šic ze třídy 2.B mluvil o Vesmírné akademii a pan Ondřej Kondrčík ze třídy 2.G všechny obeznámil s projektem UŠI.

V závěru této bezmála dvouhodinové akce byly první ročníky vyzvány k organizovanému odchodu z budovy směrem k autobusům, které všech 200 studentů a jejich dozor odvezly na týdenní seznamovací kemp.

„Děkuji panu zástupci Gojovi za zorganizování akce, panu Tláskalovi za příjemné moderování a všem přítomným za skvělou atmosféru, která na místě panovala. Děkuji všem absolventům a studentům, kteří představili své aktivity, též zástupcům Spolku rodičů a přátel naší školy.“

Vyjádril se dodatečně pan ředitel Radko Sáblik.

CESTA DO VESMÍRU ZACÍNÁ NA SSPŠ: SPOLUPRÁCE S ESERO ČR

P E T R Š I C

SSPŠ a ESERO ČR společně přes prázdniny vytvořili nové vzdělávací programy pro studenty po celém Česku.

Během letních prázdnin se na SSPŠ zrodila spolupráce, která může změnit způsob, jakým studenti přemýšlejí o vzdělávání v oblasti přírodních věd. Spolupráce s ESERO ČR – vzdělávací kanceláří Evropské vesmírné agentury (ESA) pro Českou republiku – přináší nové možnosti, jak se přiblížit ke skutečným vědeckým projektům a technologiím. Počáteční impuls přišel 20. června, kdy premiér ČR Petr Fiala na tiskové konferenci představil projekt „Česká cesta do vesmíru“. Součástí tohoto plánu je i podpora mladých lidí, kteří by se jednou mohli stát součástí českého vesmírného výzkumu.

Spolupráce mezi SSPŠ, která je partnerskou školou za region Praha, a ESERO ČR tak začala rychle nabírat konkrétní obrysy. Připravovaná spolupráce bude obsahovat nové formy vzdělávání, které budou mnohem více propojené s praxí – od workshopů zaměřených na vesmírné technologie, přes vícedenní kempy až po hackathony, kde si účastníci vyzkouší řešení reálných problémů vesmírných misí. Vzdělání se tak stává dobrodružstvím, kde teorie ožívá díky praktickým zkušenostem.

Jedním z cílů spolupráce je zapojit do aktivit nejen žáky pražských škol, ale i studenty z celého Česka. Projekt totiž není omezen jen na Prahu, ale počítá s partnerskými školami v každém kraji. Tyto školy budou koordinovat akce na regionální úrovni, což umožní zapojit studenty i z menších měst a obcí. Na podzim se zástupci těchto škol setkají v centru NextZone na víkendovém kempu, kde se bude probírat, jak budou jednotlivé akce organizovány. Díky tomu vznikne po celé republice síť škol, které budou přinášet vesmírné vzdělávání do vzdělávacích institucí napříč naší republikou.

První rok spolupráce je naplánován opravdu ambiciózně. Můžeme se těšit na čtyři celostátní vesmírné kempy, kde si studenti budou moci vyzkoušet praktické dovednosti potřebné pro práci ve vesmírném odvětví. Kromě toho jsou v plánu i hackathony, které se budou konat v různých regionech Česka. A aby toho nebylo málo, součástí projektu je i iniciativa „Studenti do škol“, při níž budou zapojení studenti vystupovat na základních a středních školách s workshopy a popularizačními akcemi o vesmíru. Celý projekt tedy slibuje nejen zábavu a nové zkušenosti, ale také rozvoj vědomostí a dovedností, které mohou být v budoucnu velmi užitečné.

Tento projekt není jen o vesmíru, ale hlavně o tom, jak mladým lidem ukázat, že věda a technologie mohou být skutečně vzrušující a plné možností. „**Líbí se mi představa, že budu moci sdílet svůj zájem o vesmír s mladšími vrstevníky přes iniciativu Studenti do škol,**“ sdílí své nadšení další ze studentů.

Na závěr lze jen dodat, že spolupráce s ESERO ČR není jen o učení, ale o přeměně teorie ve skutečné zkušenosti. Pro české studenty se tak otevírá cesta, která je může přivést nejen k vesmírným technologiím, ale i k budoucí kariéře ve vědeckém výzkumu. Tento projekt by mohl být prvním krokem na dlouhé cestě, která povede ke hvězdám.

ART STUDIO NA SSPŠAG

ELIŠKA PAVLŮ

Jako zpestření nudné a převážně technické výuky se ve druhém patře Smíchovské průmyslovky uskutečnila kreativní akce Art studio organizovaná Kristýnou Kopeckou z 2.G. Celá akce měla za úkol rozvíjení kreativity spolu s uměleckými technikami a schopnostmi.

Díky novému projektu Art studio se 10 lidí ve středu potkalo, aby se mohli poznávat a zdokonalovat. Na programu první hodiny bylo vzájemné seznamování a následné kreslení v kruhu, kde si účastníci předávali své obrázky a na každý obrázek přidávali svoje nové nápady. Kreslení v kruhu mělo za cíl rozvíjet kreativitu z různých pohledů. Art studio se bude konat každý týden na střídačku ve středu nebo čtvrtek od 15:30 do 17:00 hodin. Budou se postupně probírat proporce, stínování, perspektiva, barvy, malování. Připojit se může kdokoli se zájmem o umění.

Vladyslav Kyrychenko z 2.G. uvádí:

Proč jsi sem šel? Máš nějaké cíle?

„Chtěl jsem se naučit hlavně kreslit, naučit se nějaké základy toho, jak malovat lidi, ale hlavně se budu zaměřovat na budovy“

Tak tohle byla vlastně první hodina, co jsi od toho očekával?

„Já jsem od toho očekával základy toho kreslení, ale dostal jsem spíš hodiny kreativity, že potřebujem přemýšlet kreativně, rozvíjíme to myšlení.“

Budeš dál chodit, vidíš v tom budoucnost?

„Jasně tak já v tom vidím rozvoj kreativity a jasně, že budu chodit.“

Budeš cvičit doma?

„Jo, budu si doma procvičovat kreslit podle obrazů, malby a budu zkoušet kreslit středověké budovy.“

Kristýna Kopecká z 2.G:

Je tohle první akce, kterou organizuješ?

„Je to to první akce, kde učím v čele sama.“

Byla to tvoje první akce, byla jsi nervózní?

„Já jsem se snažila nebýt, ale když jsem zjistila den předem, že tam bude moje třídní učitelka, tak mě to trochu rozhodilo i přesto, že jsem věděla, že to s ní bude skvělý a těšila se na ni.“

Jaká byla z tvého pohledu atmosféra? Jak se ti tu učilo?

„Ze začátku tu bylo ticho, jelikož se moc neznali, ale potom na konci už pro mě bylo těžký si sjednat ticho a dostat je od sebe.“

Co tě vedlo k tomu takhle začít učit?

„Já jsem si vždy kreslila třeba o přestávkách a třeba kamarádi za mnou chodili, že by rádi taky takhle kreslili a tak jsem si řekla, že je to vlastně něco co se dá naučit. Viděla jsem, že zájem o to je, tak proč ne.“

Jak vlastně vypadá tvoje umělecké portfolio?

„Já jsem začala malovat tak přibližně dva roky nazpátek, což není tak dlouho, ale jsem sebevědomá a věřím, že jsem se za tu dobu hodně posunula, třeba i proto, že teď budu mít výstavu 30.9. v kafe Frida, která tam bude měsíc a půl.“

ČESKÁ STOPA VE VESMÍRU: NA OBĚŽNOU DRÁHU MÍŘÍ STUDENTSKÁ DRUŽICE!

P E T R Š I C

Česko se dostává do popředí vesmírného výzkumu: na oběžnou dráhu zamíří první český astronaut a středoškoláci z týmu LASAR vypustí vlastní družici. Vesmírná Akademie propojuje studenty napříč republikou a podporuje zájem o kosmické technologie.

Na nedávné tiskové konferenci, která proběhla 2. září 2024 v Brně, byly představeny plány Česka, které zahrnují ambice vyslat do vesmíru prvního českého astronauta. Kandidátem na tuto historickou misi je Aleš Svoboda, záložní astronaut Evropské kosmické agentury (ESA). Cílem projektu je nejen prestižní propagace českého výzkumu a technologických inovací, ale i inspirace pro mladou generaci. Premiér ČR Petr Fiala na konferenci zdůraznil, že vesmírné projekty představují pro českou mládež obrovský potenciál rozvoje v oborech technologií a vědy, což může podpořit další generaci odborníků a inovátorů.

Vedle plánů českého astronauta se na scénu dostává i studentská družice LASARsat. Ambiciózní tým středoškoláků LASAR, který uspěl v mezinárodní soutěži Conrad Challenge, nyní pracuje na vypuštění své vlastní družice, která se do konce roku vydá na oběžnou dráhu díky raketě Falcon 9 společnosti SpaceX v rámci mise Bandwagon-2. Družice LASARsat bude testovat laserový systém, který by mohl řešit problém kosmického smetí odpařováním materiálu, což by uvolněné úlomky zpomalilo a poslalo zpět do atmosféry, kde bezpečně shoří. Tento projekt má takový potenciál, že by mohl změnit způsob, jakým přistupujeme k problematice vesmírného odpadu. „*Budoucnost letů do vesmíru je ohrožena nárůstem kosmického smetí. Musíme najít řešení,*“ vysvětlil vedoucí týmu Simon Klinga.

Vesmírná Akademie: Spojení studentů napříč Českem

Významnou součástí vzdělávacího přístupu k vesmíru v Česku je i nově vzniklá Vesmírná Akademie, která si klade za cíl propojit studenty z celé republiky a podporovat jejich zájem o vesmírné technologie a vědecký výzkum. Tento projekt představili zástupci vzdělávací kanceláře Evropské kosmické agentury jako jeden z klíčových bodů programu Česká cesta do vesmíru. Akademie bude poskytovat nejen letní školy a workshopy, ale i možnost sdílení nápadů a projektů mezi studenty. Akademie si klade za cíl propojit nejen školy, ale i neformální vzdělávací centra.

Český vzdělávací systém a podpora vesmírných technologií

Vesmírná Akademie i studentský projekt LASAR jsou jen částí celkového plánu pro podporu vesmírného vzdělávání v Česku. V roce 2024/2025 proběhne 42 workshopů určených pro učitele, které jim pomohou přinést do výuky vesmírné technologie a motivovat studenty k zájmu o vědu a výzkum. V rámci ESERO ČR, vzdělávací kanceláře Evropské vesmírné agentury, mají studenti možnost účastnit se dalších projektů, jako je výroba družic Cansat nebo modelování vesmírných základů, díky čemuž získají zkušenosti s prací na reálných vesmírných výzvěch.

„Úspěchy studentů, jako je tým LASAR, dokazují, že české týmy patří mezi nejlepší v Evropě. Naším cílem je dát těmto talentovaným studentům podporu, aby mohli své nápady rozvíjet i na mezinárodní úrovni,“ uvedl Jan Veselý z ESERO Česká republika.

Cesta českého astronauta

Do vesmíru se připravuje také Aleš Svoboda, který již absolvoval první výcviky a v říjnu zamíří do Kolína nad Rýnem, kde zahájí speciální trénink ESA. Účastníci budou při těchto testech procházet izolovanými misemi, které simulují podmínky Mezinárodní vesmírné stanice. V rámci výzkumu byly pro českou vesmírnou misi shromážděny desítky návrhů experimentů, což potvrdil Václav Kobera, koordinátor projektu na Ministerstvu dopravy, kam projekt Česká cesta do vesmíru spadá.

Zero-G let pro studenty: Zážitek stavu beztíže

Součástí programu Česká cesta do vesmíru je i speciální Zero-G program, který má poskytnout českým studentům jedinečný zážitek beztížného stavu. Tento program, zahájený 2. září 2024, umožňuje dvaceti studentům nahlédnout do reálných podmínek kosmických misí, kdy zažijí stav beztíže na palubě letadla při parabolických letech. Při každém manévru parabolického letu se letadlo nachází na několik sekund ve volném pádu, což vyvolá pocit stavu beztíže.

Pro účastníky je Zero-G nejen fascinujícím zážitkem, ale především příležitostí vyzkoušet si vědecké experimenty v podmínkách, které simulují podmínky ve vesmíru. Význam těchto letů spočívá v tom, že studentům umožňuje na vlastní kůži zažít jev, který jinak známe pouze z vesmírných misí. Díky Zero-G programu se česká mládež seznámí s praktickými aspekty vesmírného výzkumu a vědeckými výzvami, s nimiž se potýkají astronauti i vědci. Ministr dopravy Martin Kupka vyzdvihl tento program jako klíčový pro popularizaci vědy a zvýšení zájmu mladé generace o výzkum vesmíru.

LASARsat a budoucnost kosmického výzkumu

Družice LASARsat vzniká ve spolupráci se společnostmi Spacemanic, Výzkumným a zkušebním leteckým ústavem a firmami SkyFox Labs a TechSoft Engineering. Mentor projektu Jan Spratek vysvětlil, že mezinárodní složení týmu LASAR je důkazem, že čeští studenti mají potenciál uspět na globálním poli. Projekt LASARsat představuje pokrok v oblasti technologie odstraňování kosmického odpadu a studentský spolek DoSpace, který tým LASAR nově založil, slibuje i další aktivity.

Studentský tým LASAR i Vesmírná Akademie tak ukazují, že vesmírné projekty nejsou jen snem, ale reálnou příležitostí, která podporuje vzdělávání a technologický rozvoj Česka. S ambicemi vyniknout v oblasti kosmických technologií má česká stopa ve vesmíru potenciál stát se inspirací pro celou generaci.

Studentská raketa ELA
zdroj: Petr Šic

PSYCHOLOG X PSYCHOTERAPEUT X PSYCHIATR JAKÉ JSOU ROZDÍLY A JAK TO FUNGUJE?

NATÁLIE LUKAŠTÍKOVÁ

S těmito pojmy se v dnešním světě člověk setkává stále častěji a častěji, proto bych vám zde ráda přiblížila toto ošemetné téma a uvedla všechny důležité informace, které možná někdy využijete.

Varování! Článek se zabývá citlivými tématy.

Mnoho lidí je přesvědčeno, že psycholog, psychoterapeut a psychiatr je jedno a totéž, avšak jsou mezi nimi majoritní rozdíly.

Velmi jednoduše řečeno psycholog je člověk, který se nachází v roli posluchače a jeho hlavním úkolem je poslouchat a porozumět životům lidí, nesoudit je, poskytnout jim emoční podporu a řešit psychický stav pacienta na základě vnějších vlivů. O což se může jednat například při ztrátě práce.

Na rozdíl od toho psychoterapeut aktivně řeší psychickou nestabilitu na základě vnitřních potíží, o kterých často nemocný nemá ani tušení, že existují. Jedná se povětšinou o závady v nevědomí, které člověk bez profesionální pomoci není schopen najít ani vyřešit. Od toho je zde psychoterapeut, který dlouhodobě pomáhá svým klientům tyto problémy v sobě nalézt a následně s nimi pracovat.

Psychiatr oproti tomu řeší psychické problémy psychofarmaky, nejčastěji antidepresivy, která vyrovnávají hladinu chemických látek v mozku neboli aktivně potlačují emoce pacienta, načež je daný člověk více stabilní. Každý lék může na každého jedince fungovat jinou mírou, proto se většinou zkouší prášky od různých výrobců, než se najde ten, který nejvíce vyhovuje nemocnému. Mnoho lidí si myslí, že antidepresiva jsou návyková, avšak není tomu tak. Návykové pak, ale mohou být jiné druhy psychofarmak, které se používají například proti epilepsii kvůli jejich protikřečovým či relaxačním účinku a působí v řádu několika minut.

Antidepresivům, která psychiatr předepíše svému pacientovi, trvá několik týdnů, než začne nastupovat účinek, proto se jedná o dlouhodobou léčbu, stejně jako je to třeba s psychoterapeutickou léčbou. Psychiatrická a psychoterapeutická léčba se většinou kombinuje, jelikož zatímco je člověk pod útlumem antidepresiv, psychoterapeut je schopen pracovat s pacientem a vyřešit tak například problémy v nevědomí neboli negativní programy. Tento způsob léčby většinou praktikují lidé s těžkou depresí a daný jedinec nikdy není absolutně

vyléčen. Není vzácné, že na terapie dochazejí a užívají antidepresiva poté celý svůj život.

A co jsou vlastně ty problémy z nevědomí či podvědomí, o kterých jsem výše mluvila? Jsou to tzv. naučené programy, například vás šikanuje černovlasý vysoký muž, počas jeho šikany si vybudujete strach vůči němu, a i přestože jeho šikana vůči vám po nějaké době přestane, tak jakmile uvidíte černovlasého vysokého muže, tak ihned pocítíte strach. I přestože to není ten konkrétní člověk, tak vaše podvědomí k němu přistupuje tak jako k vašemu šikanátorovi z minulosti.

„Negativní programy vznikají tak, že se nám stane (většinou v dětství) nějaká situace, ve které cítíme nepříjemné tělesné pocity a ve stejnou chvíli nám i hlavou probíhají určité myšlenky. To, co v danou chvíli cítíme (tělesný pocit) a to, co nás v danou chvíli napadá (myšlenka) dohromady vytváří programy, které se nám v tomto složení ukládají do podvědomí.“ – Špačková L.

Jakmile se nám tedy někdy v minulosti stala nějaké velmi nepříjemná událost, naše mysl si zapamatuje, jaké emoce a pocity jsme tehdy pocítovali. Jakmile nastane podobná situace, tělo začne reagovat identicky jako tehdy.

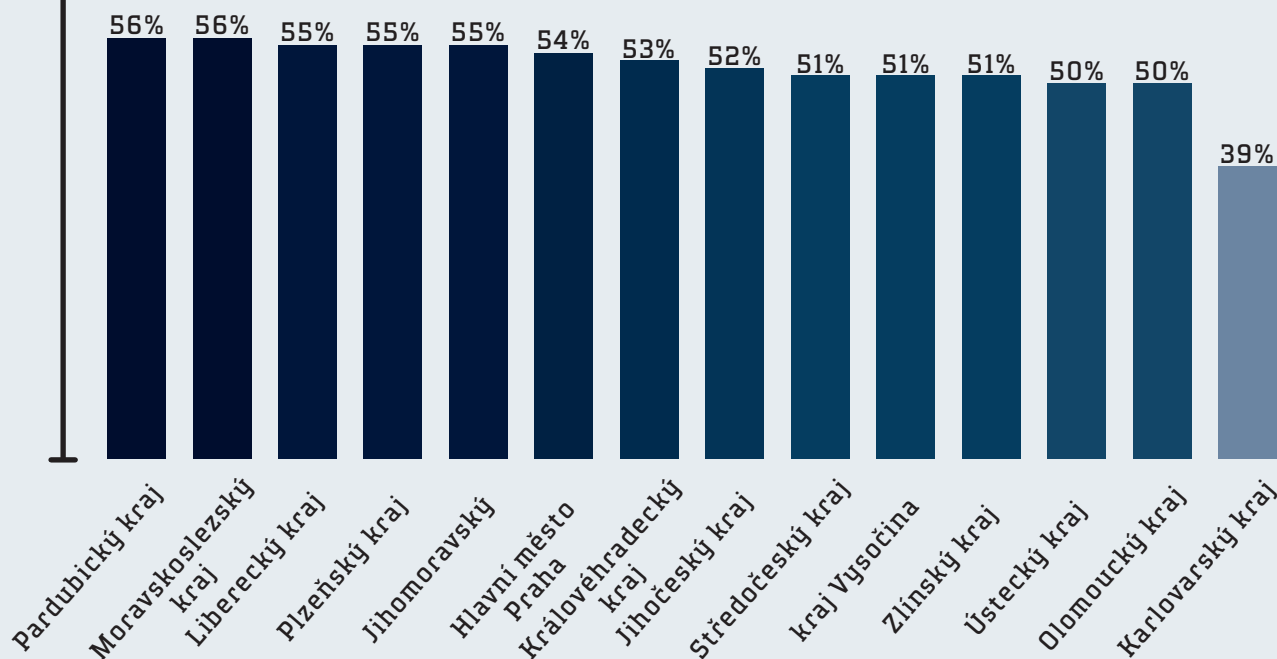
Především starší generace jsou přesvědčeny, že nynější generace je slabá, že v době jejich mládí žádné takové problémy nebyly a životy měli mnohem náročnější. Což je pravda. Většina z nich zažila hrůzostrašné věci nejenom během válek a veřejnost neměla ani ponětí o tom co je to deprese. Jeden z důvodů proč, je ten, že jakmile dříve kdokoli zmínil něco, co nebylo běžné, lidi se mu třeba posmívali či vylučovali z komunit a další věci, proto se o tom ani nemluvilo. Především však ale jakmile je člověk vystaven nekončícímu stresu, jeho tělo se nachází neustále v pohotovosti, a timpádem nemá chvíli klid a nedovolí si řešit méně prioritnější věci. A člověk se tedy zhroutí, jakmile toto období pomine, a protože se o tom tehdy nemluvilo, neřešilo se to.

Většina nynější populace nemusí řešit život ohrožující faktory, proto máme to privilegium se zabývat vlastními pocity a myšlenkami. Čím fyzicky komfortnější život člověk má, tím je těžší si udržet psychické zdraví. Jelikož nevíme, jak zacházet s vlastními myšlenkami, se svojí vlastní psychikou, tak nevíme, jak být psychicky zdraví. Samozřejmě v tom hraje určitou roli i genetika, někteří mohou mít vyšší předpoklady pro vznik deprese, a to může být i dědičné.

Velké množství lidí nerozumí sebevraždám. Nejsou schopni pochopit proč by to někdo dělal, život je cennější než cokoliv. Sebevraždy jsou podstatně častější u neléčených jedinců, a to i proto, že nevidí jiné východisko z oné situace, nevědí, na koho by se měli obrátit nebo se bojí či si myslí, že stejně to již nemůže být lepší. Ta bolest je opravdu nepředstavitelná pro člověka, který to nikdy nezažil. Teď vás prosím, jestliže sami trpíte jakoukoliv psychickou nepohodou nebo víte o někom takovém, najděte někoho, klidně můžete anonymně zavolat či napsat na linku bezpečí a věřte tomu nebo ne, někdo vám pomůže, jenom je těžké někomu pomoci, když ani neví, že daný člověk potřebuje pomoci. A i přestože to může být nepředstavitelně těžké nyní budoucím já budete vděční, že jste si zvladli zavolat o pomoc, protože čím dál to necháte zajít, tím těžší je z toho se nakonec dostat.

Rozdíly ve vnímání well-beingu v jednotlivých krajích České republiky.

Podíl žáků 9. tříd, kteří vykazovali známky nízkého well-beingu.

Zdroj: Národní ústav duševního zdraví (NUDZ)

RUSKÉ DISIDENTKY NA SSPŠ: OLGA MISIK A IRINA SCHERBAKOVA

MARKÉTA SRBOVÁ

Dne 30. září u nás na škole proběhla debata s Olgou Misik, politickou aktivistkou protestující proti potlačování základních lidských práv a demokratických principů v Rusku, a Irinou Scherbakovou, germanistkou, historičkou a spoluzakladatelkou lidskoprávní organizace Memorial.

Olga Misik

Fotky sedmnáctileté dívky sedící před těžkooděnci a předčítající z ústavy Ruské federace pasáže o svobodě shromažďování v roce 2019 obletěly internet. Tato scéna se odehrála na protivládních protestech probíhajících kvůli znemožnění kandidatury opozičních politiků v komunálních volbách. Tyto demonstrace vedly k zatčení stovek účastníků, včetně samotné Olgy Misik.

Následně byla na protestech zadržena ještě třikrát, a nakonec byla v roce 2020 vzata do vazby a následně roku 2021 odsouzena ke dvou letům domácího vězení. Svůj trest si vysloužila za vandalismus, když při protestech proti rozsudku v kauze New Greatness spolu s dalšími dvěma aktivisty nalepili plakáty na Ljublianský obvodní soud v Moskvě a na Generální prokuraturu Ruské federace, na kterou navíc vylili červenou barvu.

V srpnu 2022 Olga Misik opustila Rusko a následně byla Ruskými úřady zařazena na seznam hledaných osob. Roku 2023 byl její trest z dvou let odnětí svobody změněn na dva roky vězení. V současnosti Olga Misik užívá ochrany před Ruským režimem na územích západní Evropy a přednáší a debatuje o současné situaci v Rusku.

Irina Scherbakova

Irina Scherbakova je germanistka a historička. V 70. letech minulého století se začala zabývat orální historií a sbírala rozhovory s pamětníky stalinismu a s přeživšími gulagů. Dlouhodobě se mimo jiné zabývá problematikou totalitních režimů a historií pracovních táborů.

Na konci osmdesátých let se stala spoluzakladatelkou lidskoprávní organizace Memorial. Ta se i dnes zabývá dokumentací a šířením informací o politických represích a Stalinově režimu, monitoruje současné případy porušování lidských práv v Rusku, snaží se šířit osvětu o aktuálním dění v Rusku na mezinárodní úrovni a poskytuje podporu ruským politickým vězňům. Roku 2021 ruské soudy rozhodly na základě zákona o zahraničních agentech o zrušení dvou hlavních organizací Memorialu a Irina Scherbakova odešla do exilu a nyní žije a působí v Německu. O rok později získal Memorial ocenění Nobelovou cenou za mír.

APPLE DLUŽÍ 13 BILIONŮ EUR, EU ROZHODLA.

ELIŠKA PAVLŮ

Americká IT firma Apple bude muset podle rozhodnutí Soudního dvoru Evropské Unie splatit 13 bilionů eur Irské vládě na daních, která údajně Applu udělila daňové úlevy.

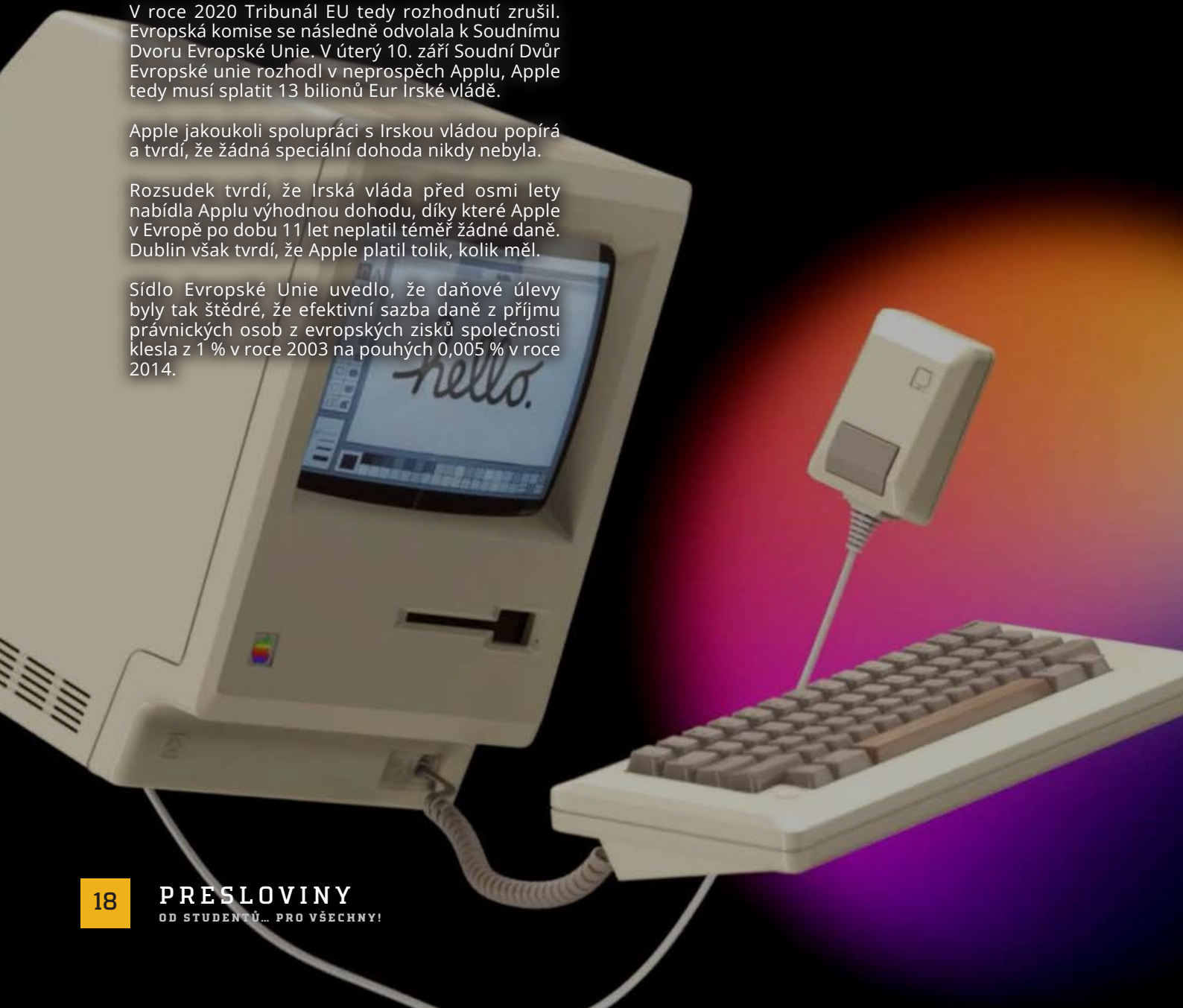
V roce 2016 Evropská komise obvinila Irsko z daňových úlev pro Apple. Podle soudu mezi lety 1991 a 2014 Irská vláda poskytla nelegální úlevy. CEO Applu Tim Cook tehdy záležitost označil jako „Naprostou politickou past“. Avšak v roce 2018 Apple oznámil, že Irské vládě nedoplatek začne vracet. Na svěřenský účet vytvořený irskou vládou vložil 1,5 miliardy eur. Peníze na tomto účtu údajně zůstávaly do rozhodnutí soudu.

V roce 2020 Tribunál EU tedy rozhodnutí zrušil. Evropská komise se následně odvolala k Soudnímu Dvoru Evropské Unie. V úterý 10. září Soudní Dvůr Evropské unie rozhodl v neprospěch Applu, Apple tedy musí splatit 13 bilionů Eur Irské vládě.

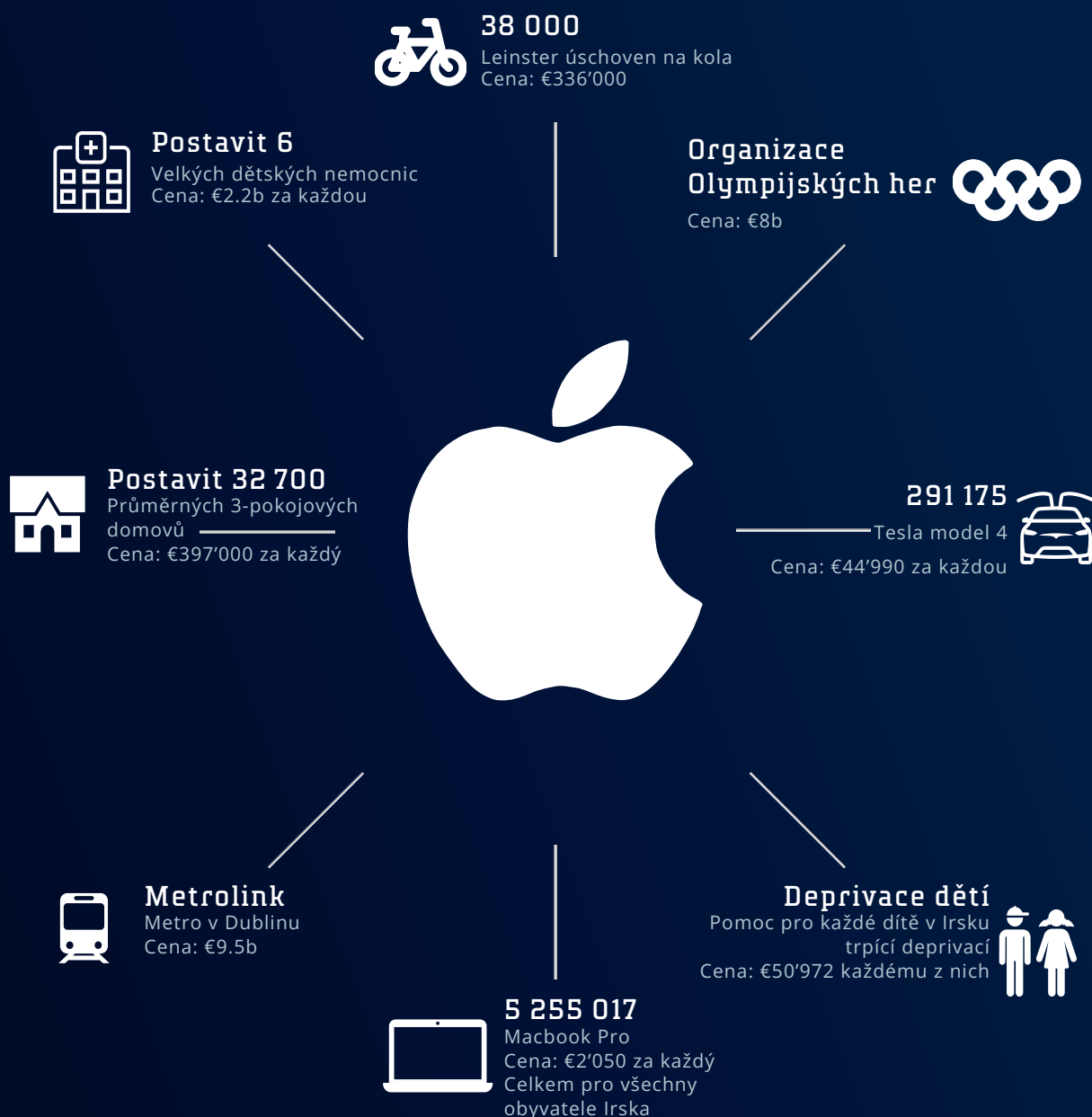
Apple jakoukoli spolupráci s Irskou vládou popírá a tvrdí, že žádná speciální dohoda nikdy nebyla.

Rozsudek tvrdí, že Irská vláda před osmi lety nabídla Applu výhodnou dohodu, díky které Apple v Evropě po dobu 11 let neplatil téměř žádné daně. Dublin však tvrdí, že Apple platil tolik, kolik měl.

Sídlo Evropské Unie uvedlo, že daňové úlevy byly tak štědré, že efektivní sazba daně z příjmu právnických osob z evropských zisků společnosti klesla z 1 % v roce 2003 na pouhých 0,005 % v roce 2014.

CO MŮŽE IRSKO ZA TYTO PENÍZE KOUPIŤ?

STUDENTI SSPŠ V PEKLE

K R I S T Ý N A D Ř E V I K O V S K Á

Jaké je to být v pekle, nebo se do něj dokonce zapojit? Studenti SSPŠ si nenechali ujít jedinečnou příležitost se tam podívat a stát se jeho součástí díky interaktivní hře v divadle Archa+, které se zúčastnili.

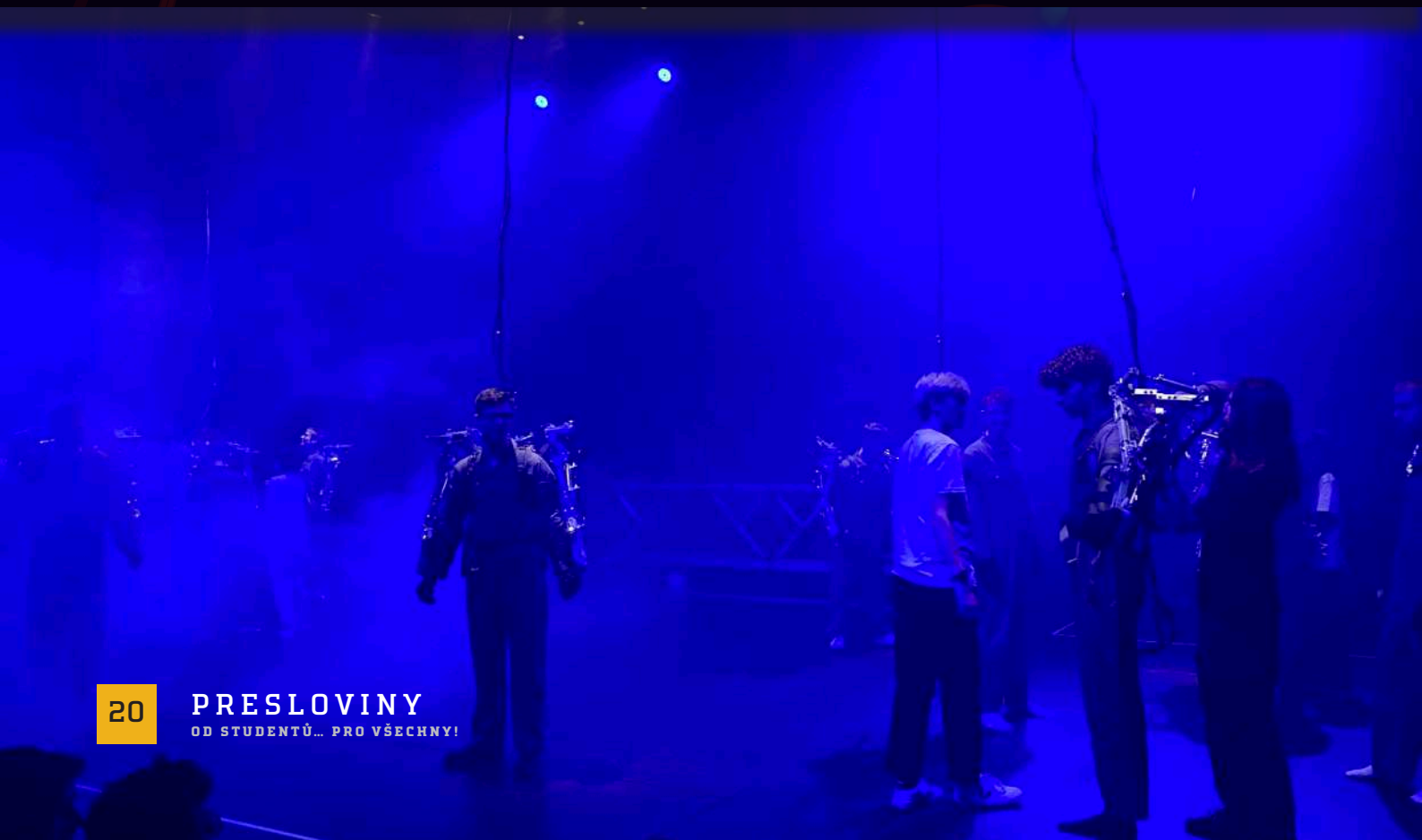
Dne 25. září 2024 se část studentů ze Smíchovské střední průmyslové školy a gymnázia vydala pod vedením profesorek z komise humanitních předmětů do divadla Archa+ na Florenci. Po vstupu do předsálí jsme na chodbách potkávali všemožné dekorace do stylu představení, které nás čekalo. Celý prostor divadelního sálu byl zahalen do tmy a mlhy, takže jsme se mohli naplno přenést do říše pekla.

Asi dvacet dobrovolníků z řad studentů, kteří se předem přihlásili dostali možnost stát se roboty, kteří znázorňovali celé představení. Každému z nich byla nasazena kovová konstrukce napojená na řídicí centrum. Díky improvizaci a originálním pohybům jednotlivých účastníků v kombinaci s řízenými pohyby robotických rukou vznikla jedinečná podívaná plná barev a všemožných zvuků.

Požitek z celého vystoupení měl být spíše umělecký než naučný. Během hodiny, kdy se do rytmu všemožné hudby různě střídala barevná světla, tma, blikání a svícení rekvizit jsme si mohli domyslet, jak se cítil Robert Langdon – hlavní postava knihy Inferno od Dana Browna, na jejíž motivy byla celá hra ztvárněna, či pocity Danteho ve velmi známé Božské komedii, když on sám procházel peklím.

„Je to velice nezvyklý pocit být omezen v ovládání svých rukou. Z počátku jsem měl strach, jaké pohyby bude exoskelet dělat, ale to po prvních minutách přešlo a následně jsem se nechal unášet atmosférou celého představení. Kreativně obohatit vystoupení mohl každý ještě svými tanečními kroky, protože nohy nebyly ovládaný exoskeletem. Byl to nevšední zážitek.“ Takto zněla slova jednoho studentů, kteří si mohli na vlastní kůži vyzkoušet, jaké to je být robotem.

Dovolím si říci, že všichni přítomní si na představení našli něco, co je zaujalo. Ať už šlo o jedinečnou zkušenost s asistovaným pohybem ze strany účastníků divadla, nebo o velmi nevšední světelnou show z pohledu diváka.

Metro Exodus

Petr Severa

Technické požadavky:

OS: Windows 11+

Procesor: Intel Core i7-4770k or equivalent

Paměť: 8GB RAM

Grafická karta: GeForce GTX 1070 / GeForce RTX 2060 / AMD RX VEGA 56

Disk: 59GB

Cena: **30€**

Hra původně vyšla v roce 2019 od herní společnosti 4A Games z Ukrajiny a slouží jako finální díl dlouhé herní série Metro. Hra nabízí vzácný a speciální pohled na prostředí post-nuclear war světa, a to dokonce na nečekaném místě, což je rozpadlé poválečné Rusko.

Je pravda, že už jsem tuto hru hrál před dlouhou dobou, ale v poslední době jsem měl chuť si na ní zavzpomínat a tím se vrátit do tohoto mrazivého rozpadlého světa. Na začátek bych Vám měl tento svět představit. Hra se odehrává v post apokalyptickém světě, který byl zničen celou světovou nukleární válkou. Nejen že válka zničila civilizaci, jak jí známe, ale zmutovala několik zvířat a udělala několik míst nepřístupným. Mnoho lidí, hlavně v zemích minulého Sovětského Svazu se tedy schovalo do tunelů metra, ze kterých se postupně staly domovy stovek až tisíců lidí. Většina her se tedy odehrává v metru, a to dokonce hlavního města Ruska, Moskvy, ze které zbyly pouze zbytky brutalistických budov.

Nejnovější a také poslední hra, Metror Exodus, je ale jiná, namísto moskevského metra nás totiž hra vezme na jeden velký road trip přes celé Rusko, protože hlavní postavy zjistili, že svět není tak mrtvý, jak si mysleli a snaží se s ukradeným vlakem dostat někam, kde můžou následkům války uniknout.

Osobně se mi tento koncept velmi líbí, i když už jsem ho několikrát viděl, protože tato hra má něco velmi speciálního, a to je její atmosféra. Myslím si, že prostředí této hry bude každému nějak nostalgické, ať už to jsou velké brutalistické komplexy, nebo tiché a tmavé smrkové lesy. Nejčastěji člověk ve hře cestuje, a tak mě velmi těší, že vývojáři dali svůj čas a úsilí do toho správného místa, což je samozřejmě svět této hry. Další věc, do které dali velmi úsilí a která této hře dává nějakou štávu je příběh. Povím to takto, příběh je velmi emocionální a poutavý, opravdu máte v průběhu hry strach o své spojence a o hlavní postavu samotnou, nejhorší je, že pokud si nebudete dávat pozor, tak mnoho těchto postav může vskutku zemřít, takže hra vás v podstatě nutí být do hry ještě více zažraný. Což mi vskutku nevadí.

Takže, tady máme dvě hlavní pozitiva, a co tedy negativa, nu je jich tady pár, ale nejsou zase až tak vážné. Hned první navazuje na mé druhé pozitivum, někdy se může stát, že hra vezme horší směr s tím, že ani nevíte, jak se to stalo a někdy to dokáže být celkem neférové. Já jsem tímto moc netrpěl, ale jednomu mému kámošovi to zkazilo jeho průchod hrou. Neříkám, že se vám hra rozbije, ale musíte

si dávat ve hře pozor. Další negativum je, že hra není úplně pro každého, což je v pořádku, ale pár aspektů, jako například souboje, nebo cestování, jsou udělané tak, že si na ně musíte zvykat. Stejně jako u minulého je na vás, jak s touto informací naložíte.

Takže, abych to ukončil, hra je velmi dobrá ale není pro každého. Doporučuji těm, kteří mají rádi toto zasazení a resource-management mechaniky. Hře dávám 8/10.

Vlny

Petr Severa

Režisér: Jiří Mádľ

Datum vydání: 1.7.2024

Celková délka: 131 min

Dostupné na: V kinech

Tento český film, který vyšel 15. srpna, může na první pohled vypadat, jako dokument o událostech kolem roku 1968, ale doopravdy vypráví velmi poutavý a relevantní příběh o tom, jak lidská snaha může přijít nazmar.

Když jsem na tento film šel, tak jsem neměl moc velké naděje, ano recenze byly velmi pozitivní, ale české filmové snímky nebyly v poslední době ty nejlepší a já myslel, že tento film na tom bude stejně. Musím ale říct, že jsem se velmi mylil. Hned úvodní scéna mě přesvědčila o tom, že tento film bude něco speciálního a zbytek snímku mi to pouze potvrdil. O čem tedy film je a proč je tak dobrý? Nu, film vypráví příběh o dvou bratřích, kteří žijí bez rodičů v Praze okolo roku 1968. Jeden z nich, Tomáš, dostane díky nečekaným událostem, práci v Československém rozhlasu, kde zjistí, že všichni v rozhlasu stojí proti režimu a snaží se mu odporovat a on se toho právě stal součástí. Je pravda, že jde o fiktivní příběh, který se ale velmi inspirovává realitou a využívá několik reálných postav (hlavně členy redakce v rozhlasu) a částečně funguje, jako takový lehčí dokument o událostech Pražského jara a invaze do Československa. Musím říct, že tento směr, který si film vybral, je velmi dobrý a obrovsky mu prospívá. Mix příběhu a dokumentu je podle mého vždycky nejlepší, viděli jsme ho třeba u filmu Titanic, nebo velmi částečné u nejnovější iterace Na západní frontě klid. Tady samozřejmě klady filmu nekončí, musím velmi pochválit zasazení herců, kteří všichni, úplně všichni, udělali úžasnou práci. Na český film, s menším rozpočtem, je taky úžasně technicky zpracován, s tím, že sound design filmu byl jeden z nejlepších, co jsem v poslední době viděl.

Všechny tyto aspekty dohromady vytváří mistrovský a velmi dojemný film o naší historii z pohledu lidí, kteří se snažili udělat svět lepší, ale marně. Recenzi bych tady i ukončil a dal bych skóre, ale je tu jedna věc, o které bych chtěl mluvit. Film jenom a pouze vyšel v Česku a na Slovensku, a to je podle mě chyba. Film a jeho příběh je nesmírně relevantní k tomu, co se děje v dnešní době, hlavně kolem války na Ukrajině a velmi mě mrzí, že film nejspíš uvidíme jenom my, a ne někdo například v Británii nebo v Americe, či dokonce v Německu, který by tento film potřeboval vidět pomalu víc než my. Nemyslím si sice, že by film udělal nějaký obrovský kulturní výbuch, kdyby ho vydali v zahraničí, ale mrzí mě, že mu ani nedali šanci.

S tím ale recenzi končím, filmu dávám jasných 9/10 a opravdu všem doporučuji se na něj podívat, připravte se ale, možná se vás film

dotkne více, než jste chtěli.

KRÁTKÉ

Účast zástupkyň SSPŠaG na konferenci MBCOM Forum 2024

Ve čtvrtek 19. září 2024 se v Národní technické knihovně uskutečnila konference MBCOM Forum 2024. Obsahem akce byla prezentace špičkových softwarů zejména z oblasti bezpečnosti, které na český trh dodává firma MBCOM - výhradní zastoupení amerického softwarového giganta Broadcom. Broadcom, který se původně věnoval výrobě čipů rozšířil svou působnost i do oblasti software a formou akvizic získal do svého portfolia produkty CA Technologies a Symantec.

Součástí prezentací bylo představení produktů a "case studies" v reálném nasazení u českých zákazníků. Jejich produkty jsou hojně využívány v české a slovenské státní správě a zejména v největších bankovních institucích. Na konferenci bylo například řešení ochrany proti malware a ransomware, nebo postupy jak naplnit aktuální body nového kybernetického zákona. Další vstupy pak představili robustní řešení pro projektový management nebo pro různé typy monitoringů infrastruktury. Celkově se jednalo o velmi aktuální a přínosná témata.

Akce se zúčastnily studentky gymnázia Sophie Koudelová z 1.GA, Gisele Neie z 2.G a studentka IT Mariana Šejnohová z 2.A.

Přednáška „Autorské právo a AI“

Již od května minulého školního roku, se připravovala přednáška na téma „Autorské právo a AI“, která se však konala 11. září v dopoledních hodinách. Byla zde přítomna i firma Arrows, která akci organizovala. Samotná přednáška byla rozdělena na dvě části, na prezentační a interaktivní. Na prezentační části mezi hlavní témata patřily například rozdíly mezi autorským právem a duševním vlastnictvím nebo celkové rozdělení autorských práv. Na přednášce se také uskutečnila soutěž o powerbanku od společnosti Arrows, která probíhala na platformě jménem Kahoot. Celé přednášky se zúčastnil Romanyuk Nazarii, který zastupoval Filipa Jozífa, jež se bohužel akce nemohl zúčastnit.

Akce „Zažít město jinak“ na Mariánském náměstí

V sobotu 21. září proběhla na Mariánském náměstí na Praze 1 akce zvaná „Zažít město jinak“. Akce byla typickým víkendovým festivalem, na kterém byly stánky různých institucí, byl zde například stánek Grafické školy Hellichova, Pražské integrované dopravy nebo Environmentálního educentra.

Náš mediální dům ozvučoval celou akci a zajišťoval technické zázemí, ať už audio reproduktory, hudbu do pozadí nebo focení celé akce. Naše škola byla také pozvána k tomu, aby si udělala vlastní stánek na této akci pro zviditelnění a reprezentaci. Na našem stánku si lidé mohli vyzkoušet Virtuální realitu, kdy jsme nabízeli několik různých her. Tento rok to byla jedna z prvních PR akcí naší školy a dle všeho to byl úspěch, což potvrzuje i následující vyjádření.

„Akce na Mariánském náměstí byla i letos organizačně velice vydařená, v tomto školním roce šlo o první reprezentaci školy a nesmírně mě potěšila aktivita studentů. Pokud to půjde i nadále takto skvěle, věřím, že můžeme naši školu posunout ještě dál.“ říká Antonín Tláskal, vedoucí

Účast na konferenci CEDEG KYBEZ FESTIVAL

Konference CEDEG KYBEZ FESTIVAL se konala 24. září v prostorách ELI Beamlines v Dolních Břežanech. Akce, jež byla zaměřená na kybernetickou bezpečnost se zúčastnili studenti třetího ročníku Jonáš Tenora a Joshua Thomas Remington.

„Mezi vystavujícími firmami byly například Eset, Alef, IBM a BlackBerry, které představily nejnovější řešení pro ochranu síťových infrastruktur. Nejvíce pozornosti vzbudila prezentace společnosti BlackBerry, která ukázala využití umělé inteligence při detekci hrozeb v reálném čase. Ocenili jsme možnost setkat se s odborníky z praxe a dozvědět se, na čem tyto technologií giganti pracují.“ vyjádřil se Jonáš Tenora.

ZPRÁVY

Ukázková debata debatního klubu Smíchovské střední průmyslové školy a gymnázia

Dne 26. září se ve čtvrtek od 8:00 do 10:45 pořádala v posluchárně 211 ukázková debata Debatního klubu Smíchovské střední průmyslové školy a gymnázia. Ukázkovou debatu organizovala paní profesorka Kateřina Adámková, hlavní koučka a vedoucí debatního klubu, spolu s druhým koučem klubu Timem Kožuchovem. Debatovalo se na téma „Moderní feminismus přináší více škody než užitku“. V rámci této ukázky měli všichni posluchači možnost se zeptat na jakákoli pravidla spojená s debatou a na její průběh.

„Během dopoledne proběhla v učebně 211 exhibiční debata, na které měli studenti SSPS možnost shlédnout debatu, ve které (kromě studentů z jiných středních i vysokých škol) debatovali Ondřej Kondrčík (2.G) a Petr Šic (2.B). „Ukázkovku“ na tezi „Moderní feminismus přináší více škody než užitku“ přišlo shlédnout 50 studentů SSPS napříč ročníky. Moc děkujeme za účast a na nováčky se budeme těšit na středečních schůzkách“ řekla nám profesorka Kateřina Adámková k průběhu ukázkové debaty.

„Akce předčila naše očekávání. S kolegou Ondřejem Kondrčíkem, se kterým se akademickým debatám věnujeme už více než rok, jsme nečekali tak velký zájem. O to více nás potěšilo, že přibližně 15–20 studentů zůstalo i po oficiální části a chtěli v debatě pokračovat. Zajímaly je různé taktiky a ptali se, jak obtížné je obhajovat opačný názor, než který sami zastávají. Aktivně přicházeli svlastními argumenty pro i proti debatované tezi, což skvěle ukázalo jejich zájem a nadšení pro věc,“ svěřil se nám debatující student SSPSaG Petr Šic (2.B).

„Ukázková debata byla skvělá, paní profesorka Kateřina Adámková a Tim Kožuchov nám zde vysvětlovali v průběhu debaty veškerá pravidla. Při debatě bylo skvěle vidět, jak to v debatě funguje a co všechno to obnáší. Pro mě, jako posluchače to bylo skvělé poučení a přesvědčení, proto se přidat k debatnímu klubu a docházet na jeho pravidelné středeční schůzky,“ svěřila se nám posluchačka Sophie Koudelová.

Přednáška na konferenci „Chytrá škola“

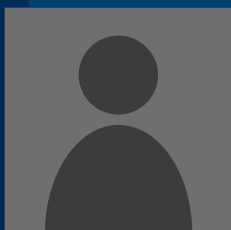
V Plzni 21. 9. na konferenci „Chytrá škola“ pan Petr Vosáhlo vedl přednášku na téma „Digitální přetížení a jeho vliv na naši každodenní pohodu.“ O toto téma byl zjevný zájem, přičemž mnozí z nich sdíleli stejné pocity a zkušenosti a sami uvedli, že je velmi těžké omezit čas strávený na sociálních sítích.

Během přednášky se dokonce rozvinula debata na téma „Používá mobilních telefonů ve školách,“ na jež byly řečeny různorodé názory jak studentů, tak učitelů.

„I když to na první pohled může znít jako běžné téma, realita je, že pro mnohé z nás technologie začínají být zdrojem stresu a frustrace, a přesně to rezonovalo i mezi účastníky. Co mě opravdu potěšilo, byla zpětná vazba po přednášce. Někteří z účastníků mi doporučili, abych toto téma přednášel i na jiných školách, protože cítí, že je to čím dál tím více aktuální. To mi jen potvrdilo, že digitální přetížení není problémem jednotlivců, ale něčím, co zasahuje širokou skupinu lidí.“ uvedl přednášející Petr Vosáhlo.

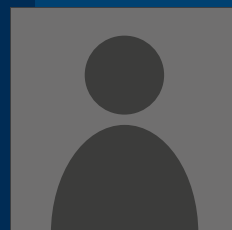
OHLASY

**Anna
Frymlová**
vedoucí oddělení
koordinace a řízení
Úřad práce ČR

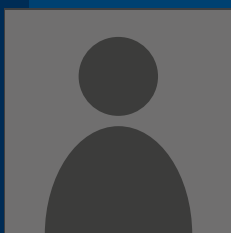
*„Ještě jednou děkuji mnohokrát
za velmi podnětné jednání o
možnostech naší spolupráce.
Velmi mě oslovily vaše
inovativní přístupy k výuce a
vedení vaší instituce a možnosti,
které studentům nabízíte.
Budeme velmi rádi, když spolu
navážeme bližší spolupráci.
Její bližší rámec momentálně
projednáváme.“*

Louis Gilpin
Pracovník
telos.so

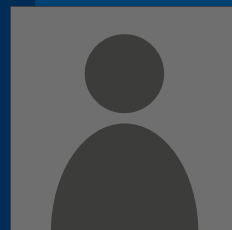
*„Pracuji pro <https://telos.so/>,
mediální společnost, která
vytváří kanály YouTube,
které pomáhají vzdělávat lidi.
Spouštíme nový kanál, který po
celém světě zkoumá budovy,
které již nefungují tak, jak
dříve. Video, které vytváříme, je
Osvětím. Při provádění výzkumu
na mě udělal dojem projekt,
který jste vy a vaši studenti
vytvořili. S pomocí vašeho 3D
modelu by se nám vzdělávání
dělalo efektivněji.“*

**Vladimír
Přech**
Učitel
SSPŠaG

*„Školy Smíchovské pokládány
byly obecně mezi nej přednější
ve vlasti, a Zoubek dožadován
byl o radu a podporu od mnohých
obcí pokročilých, jež po příkladu
Smíchova jaly se školství své
upravovati, k čemuž již – již
vybízela doba nová.“*

**Petra
Červená**
pracovnice PR
MHMP

*„Chtěla bych poděkovat, že
jste do sobotní akce Zažít
město jinak s námi šli. Velmi
si toho vážím. Za mě naprostá
spokojenost jak se studenty,
kteří zajišťovali ozvučení
Mariánského náměstí, tak těmi,
co měli stánek na náměstí, tedy
Antonín Tláškal a další.“*

SOCIÁLNÍCH PARTNERŮ

Kateřina Štochlová
bývalá učitelka

„Dovoluji si reagovat na Váš článek v Deníku ze dne 30. 8. 2024. Zrovna jsem brala tyto noviny již vyhozené od rodičů, abych s nimi zatopila v kotli. Název článku mě ale zastavil a článek jsem zachránila před „kremací“, abych si ho přečetla. S jakou radostí jsem ho četla. Určitě si ho schovám. Škoda, že jste nebyl můj ředitelem. Asi bych mohla stále dělat to, co mě nesmírně bavilo a naplňovalo. Učila jsem jako fyzioterapeut, odborník z praxe na zdrávce, obor masér sportovní a rekondiční, praktickou výuku. Dělal jsem přesně to, o čem v článku píšete. Naučila jsem je, co bylo nutné a snažila jsem se je přihlašovat do soutěží, do projektů, do praktických aktivit mimo školu. Bylo to skvělé, bylo to náročné. A studenti mi rostli před očima. Ale nebyla jsem vůbec oblíbená. Stále jsem byla kritizována, že tyto aktivity nadřazují nad výukou. Ale vždyť já je učila - pro praxi, pro život. Píšete o Titaniku, posílám Vám svoji vizi naší školy z roku 2019. Dnes se na něj dívám s úsměvem, ale bohužel to byla realita. Udělala jsem tam kus práce, povýšila učební obor na M úroveň Masér ve zdravotnictví, vybavila jsem učebnu tím nejmodernějším. Zprostředkovávala jsem kurzy s certifikáty, aby měli studenti lepší uplatnění na trhu práce. Pracovala jsem tzv. nad rámec svých povinností, ale mě to bavilo. Bohužel jsem tím narušila klidnou hladinu ostatních vyučujících, začaly vznikat třecí plochy. Prerostlo to v šikanu a bossing a já musela odejít, protože by tato atmosféra bohužel výrazně ovlivnila mé zdraví. Ale opakovaně, i díky Vašemu článku, si zpětně potvrzuji, že jsem šla správnou cestou. Aby nastala nějaká reforma ve vzdělávání, museli by se vychovat ředitelé, kteří budou změnu chtít a budou se snažit svoji školu povýšit, vzdělávání by mělo být o krok napřed. Ale my jsme většinou o dva kroky pozadu. Nicméně Vám děkuji za to, jak to děláte. Přeji Vám, aby se Vám dařilo. Hodně zdraví.“

FOTOSHOWCASE

Daniel Zemek

@daniel.zemek

SEZNAMOVACÍ KURZ

FOTO: MARIANNA ŠEJNOHOVÁ

ZAHAJOVACÍ CEREMONIÁL

FOTO: DANIEL ZEMEK, MARTIN HORONY

ČASOPIS PRESLOVINY
MEDIÁLNÍ DŮM PRESLOVA

SMÍCHOVSKÁ STŘEDNÍ PRŮMYSLOVÁ ŠKOLA A GYMNÁZIUM
PRESLOVA 72/25, PRAHA 5 - SMÍCHOV, 150 21

ČÍSLO 10/2024 | NÁKLAD: 100 KS

TVORBA: LUKÁŠ VALENTÍK, VLADIMÍR SKOPEC
TISKJEDNODUSE.CZ - ART D - GRAFICKÝ ATELIÉR ČERNÝ S. R. O.
FOTO OBÁLKA: MEDIÁLNÍ DŮM PRESLOVA
FOTO ZDROJE: MEDIÁLNÍ DŮM PRESLOVA, PEXELS, PIXABAY
PRESLOVINY
WWW.PRESLOVINY.CZ
REDAKCE@PRESLOVINY.CZ

Smíchovská střední
průmyslová škola
a gymnázium

Preslovinyny.cz

#čtupresloviný

**OD STUDENTŮ..
PRO VŠECHNY!**

Presloviný.cz